

Tổng lý:
NGUYỄN KHẮC NGUỒN

Tro và việc mua báo và
đăng cáo bạch cũng mandats
trả các thư tiền, xin gửi cho:
M. NGUYỄN-KHẮC-NGUỒN
78, rue Lagrandiere
SAIGON

Đuốc Nhà Nam

Chủ bút:
HỒ-VĂN-NGUỒN

Hàng nhận bài thơ văn
mỗi một ngày và có tên họ
bài thơ. Ngoài báo đó:
M. HỒ-VĂN-NGUỒN
78, rue Lagrandiere
SAIGON

Hàng tiền-tặng. Nền nghĩ tới việc tương lai của
quá đặng-báo của gia quyền quý và của nước
nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không
lắm gì đáng kể. VIỆT-NAM NGÂN HÀNG.

Xuất bản ngày thứ ba, thứ năm và thứ bảy

Chủ nhân sáng lập: NGUYỄN-PHAN-LONG

DEPOT LEGAL
N. DUCHIE
92 11308

Bữa 14 juillet hội Nam-Vlan đã ban
vật hội ở-de Gladnhai sân Mayer.
Có quan Thống-Dốc Nam-kỳ dự khán
Huy lăm. Nền đi coi.

Một cái giải thưởng nên treo

Quan toàn quyền Pasquier có ngỏ
lời muốn lập một cái giải thưởng
gọi là « Prix des Français d'Alsace »,
25 ngàn quan tiền tây, để thưởng
cứu sách báo làm cho người Pháp
biết rõ xứ Đông dương hơn hết.

Chúng tôi thiết tưởng quan toàn
quyền, dân dưới cũng nên học theo,
vậy mới phải là treo dưới một lòng
một dạ. Chính phủ muốn treo giải
thưởng như vậy, đến chúng nên bắt
chúng theo mà treo một cái giải
thưởng khác.

Cũng do một cái ý muốn cho Pháp
Việt tương thân tương ái, có lẽ nên
treo giải thưởng và ba ngàn đồng
hiển cho người nào viết quyển sách
hay nhất nói về hiến pháp Đông
Dương hợp với trình độ của quá dân
biện thời. Tựa thưởng ấy sẽ lấy ở
đâu? Thưởng sách có ích cho Annam,
tất nhiên phải lấy tiền trong túi dân
Annam.

Hoặc có kẻ nói rằng: quyền tiền
chỉ trong mong nơi mấy vị phú gia
Annam, mà nhà giàu Annam không
ưa cách mạng, không muốn nghe
nói đến cái cách chỉ dụ, chẳng màng
hiến pháp chi hết.

Phải, nhà giàu Annam không nên
giúp sức cho người vận động cách
mạng. Sự thật đúng đó, được ở
yếu mà cây, nư cây mà gặt, mà thiếu
lúa ruộng, thì cần chỉ phải ham
muốn những chuyện đó?

Nhưng nếu ta nghĩ kỹ hơn một
chút, tức thì ta thấy nhà giàu Annam

quan tâm khác, mới mới nó cũng buồn
ý, cho nên trong một trăm ông
tướng có đến tám chục ông
muốn dự vào việc: làm, việc tổng,
việc trong tỉnh v.v. Phần đông nhà
giàu Annam muốn có một chút chức
phận, hoặc làm thầy cả, thầy cai,
thầy hội đồng, cho động về vàng với
đôi. Lương ham muốn đó, tướng quan
trần và dân d rớt nên không ai, chứ
không nên làm cho các ông ấy chán
nản, bởi vì nhờ lòng ham muốn danh
dự cho nên mới có hương chức làm
việc làng mà không ăn lương, cái
phó lỏng coi sóc công việc trong làng
mà chỉ lãnh một tháng vài ba chục

đồng bạc lương thôi.

Đã ra giúp việc dân, việc xử sở,
đó là không phải trả lương yên ổn
lâm An, tất phải giao thiệp với quan
Pháp, quan Nam và nhà họ. Trong
cuộc giao thiệp ấy, nhiều khi xảy ra
những điều không được vừa ý là vì
hiến pháp mập mờ. Chẳng nói chỉ
đạo quân chánh phủ chủ tịch, quan
khai báo, quan trưởng tỉnh, quan
thường chánh, quan Công-mit-xe, mỗi
khi lãnh tiền vào hầu các quan ấy
thì phải cúi đầu khom rúm dè dặt.

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

Hội đồng giá trị khác
nhau, u hiều ông hương cả hương
chủ có của nghiệp lớn, mỗi năm thu
mấy chục ngàn nghìn lúa ruộng, mà
không dám sánh vai với người An
lương tháng năm bảy chục, hoặc một
đôi trăm đồng, thì tại sao họ không
nên sửa đổi một phần cho.

Chúng phải mấy ông nhà giàu
Annam chỉ lo ruộng nương và làm
việc quan mà thôi, ngoài ra còn có
khi đi chửi nầy chửi khác, còn phải
giao thiệp với nhiều người Pháp và
người Na n có quyền có thế, cần phải
hiếu rở giá trị riêng của mình thì
đổi đổi mới không phạm đến hai chỗ
tối kỵ là công khai quá và khinh
sất quá.

Hiển nhiên mà xưa nay các nhà
tư bản Nam kỳ muốn cho người
Annam mình được hưởng đó, vốn
không ngoài vòng chuyển gia tăng
giá trị của cá nhân. Bởi vậy cho nên
nói rằng nhà giàu Annam không màng
chuyện hiến pháp, cái nói đó rất sai
lầm. Chúng tôi dám chắc công việc lập
hiến pháp mấy bảy giải như chúng
tôi vừa mới nói đó, thì có phần thích
hợp với ý muốn của phần đông nhà
giàu Annam, quyền sách nào bả về
việc lập hiến cho xất-xang thì sẽ được
mấy ông nhà giàu Annam hoan
nghênh. Có lẽ các ông ấy sẽ chấp vào
việc treo giải thưởng.

HỒ-VĂN-NGUỒN.

VỤ ÁM-SÁT quan Biện-ly FACHOT ở BÊN PHÁP

Năm ngoái, dân hai tỉnh Alsace
và Lorraine ở giáp ranh Đức
(Allemagne) và Pháp (France) nổi
dậy đòi tự-tri, và tách riêng ra
không chịu nhập tịch Pháp.

Hai tỉnh này trước năm 1870
thuộc về nước Pháp cai trị.
Năm 1870 về sau bị nước Đức đánh
lại sau cuộc Âu-Chiến 1914 - 1918
Đức lại lấy hai tỉnh này.

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

Mỗi khi Đức thắng
Pháp thì Alsace Lorraine về Đức.
Pháp thắng Đức thì Alsace Lor-
raine về Pháp.

Mỗi khi thay chủ, thì muốn việc
trong xứ phải sửa đổi theo chủ
mới.

Vả lại họ ở giữa hai nước Đức và
Pháp, họ biết chắc rằng sau 30
Đức và Pháp cũng còn chính-chiến
với nhau nữa. Trời đất 2 dân tộc
ấy ở gần nhau động mà đánh giết
và gây ra giết toàn cầu.

Dân Alsace vì cái tình cảnh như
vậy nên họ muốn lên đòi tự-tri,
đẩy sau Pháp cũng phải làm cây
mà rên giữa thót cổ.

Họ vẫn muốn yêu dân Pháp hơn.

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

Nhưng quyền chánh nước Pháp
bấy còn mạnh trong hai tỉnh ấy,
rên chỉ «a-binh bắt bọn đại-biêu
của dân, bọn làm báo, bọn học
sanh và lao động làm dân và
hướng ông trong cuộc đời tự-tri
này bắt giam, rồi buộc tội nghịch
với Chánh-phủ. Ông Fachot buộc
tội mấy viên lãnh tụ phái tự-tri họ
ở ý muốn đòi chờ chưa thì hành
ý muốn.

Có anh bạn thật tên Benoit, tánh
thích xưa nay rất hiền hậu, lúc dân
Alsace đòi tự-tri, anh ta không biết
chỉ đến cả.

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

Linh bất anh Benoit, ra tòa anh
có trong lòng tưởng sao khải vậy.
Bữa thứ sáu, 5 juillet, tòa đại hình
La Seine, tại Paris, đã đem anh Be-
noit ra xử.

Bữa thứ bảy, 6 juillet, Benoit và
ông Fachot gặp mặt nhau giữa tòa.
Ông Fachot xin tòa tha tội cho Be-
noit, còn Benoit tỏ lòng ăn năn.
Chưa được tòa tuyên án ra
sao.

N.V.

HỘI-ĐỒNG ĐỊA-HAT

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

Trong số báo 97 chúng tôi có
đăng bài lại của ông Văn-
Thiệt. Nghị-viên địa hạt tại tỉnh
Tân An, kỹ-thuật máy buđi nhòm.
Xem xong bài ấy, chúng tôi đã
đã thấy rằng mấy ông nghị địa
hạt, đã hiểu rõ bổn phận làm
đại biểu cho dân mà yêu cầu
nhiều việc rất hữu ích.

Trong các khoản yêu cầu ấy,
chúng ta nên chú ý và vụ không
chịu tăng thuế.

Các ông nghị, lấy lòng nhiệt
thành xem xét tình hình trong
tỉnh thấy mùa màng năm nay
thất bát nhiều, làm cho dân
nghèo khổ thêm, nên các ông
nghị không chịu tăng thuế.

Việc dự đảng để làm gương
chung cho toàn thể đại biểu của
quốc dân.
Đã biết rằng mình ở vào cái
thời đại này, cái hoàn cảnh này,
các ông thay mặt cho dân muốn
nói sự chỉ cũng khó; nhưng điều
vấn đề là khi được đặc-định. Nhưng
vi cái thiện chức, phải tỏ cho
người cai-trị xử này rõ biết dân-
ý, dân-tâm.

Dân đi bỏ thăm cử nghị viên

cố ý để thay mặt đối lại cho công
chánh biết điều chỉ dân muốn,
điều chỉ dân không muốn.

Vậy các ông nghị-viên không
chịu tăng thuế vì thấy dân nghèo.

thì đáng cho ta phục. Cứ chỉ
như vậy hợp trách nhiệm làm.

Chúng tôi vẫn biết trong mấy
trăm ông nghị viên địa hạt,
phần đông đã hiểu biết nghĩa-vụ
làm đại biểu.

Ước chi các ông trong 20 tỉnh
Nam-kỳ, mỗi lần nhóm hội rồi,
nhóm công ra mà viết bài kỹ thuật
gửi lên cho chúng tôi đăng báo.

Làm như vậy là tỏ rõ ra cho
cá trị của các ông và cho toàn
thể quốc dân biết việc hành động
của mấy ông.

Nếu mấy ông không cho ai biết
việc như vậy ông làm thì dân
nhau ai biết mấy ông bình việc
quyền lợi của dân cách nào?

Dân có quyền xem xét việc
làm của đại-biểu.

Vậy chúng tôi mong mỗi đại
biểu của ông nghị địa hạt gửi bài
kỹ thuật lên hội Đuốc-Nhà-Nam thì
chúng tôi hoan nghinh lắm.

L. T. N

Làm rồi cuộc trị an và xúi dân ghét chánh-phủ

Có tin của Chánh-phủ cho hay
rằng ông Đặng Văn Lôi ở
Gò-dong, bị quan tòa buộc tội
«xúi dân oán ghét chánh-phủ
và làm rối cuộc trị an», nên
sẽ đem tội vụ qua tòa xử phạt
Saigon mà xử.

Ông Lôi có viết bài đăng trong
báo «ECHO Annamite» nên bị buộc
tội.

Ông Đặng Văn-Lôi không có bị
cầm trong khám. Ông vẫn ở Gò-dong.

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

Ông Lê-văn-Thập tác-giả cuốn sách
«Câu chuyện chúng» cũng bị buộc
về một tội và sẽ bị giải tòa một
lượt với ông Lôi.

Ông Hoàng-minh Đẩu tác-giả tờ
truyền đơn phản đối chánh-phủ về
vụ học sanh trường Sa-Phạm phá
bạo, cũng bị buộc về tội phản-động
và sẽ giải ra tòa một bữa với ông
Lôi.

(Tòa kiểm duyệt bỏ)

VIỆT-NAM

Cả hai anh-em đều đã được bằng Tú-Tài

Mới tiếp được tin lành của ông
Trần Văn Kinh, cựu Phó-tổng, ở
chợ Thanh-phá (Bentre) cho hay
rằng: hai anh em con trai của ông
là Trần-thiên-Tuấn (Quá-Tử) và
Trần-thiên-Tường (Quá-Kiệt) đã
học tại Toulouse (Pháp) vừa rồi
đã hai anh em đều thi đỗ được
bằng Tú-Tài. Anh thì đỗ kỳ nhì,
em thì đỗ kỳ nhất!

Thật về sang thay cho ông Trần
Văn-Kinh! Có con như thế ấy
tưởng còn chỉ tại chí bằng.

Vậy bốn-báo rất vui to g mà đã
gợi trình trọng kính chia mừng
cùng ông và cha chú cho nhĩ vị
lành-lành được rõ-ràng danh-phẩm.
Đ. N. M

Hội-đồng Quản hạt có thêm năm ông nghị nữa

Có lời nghị của Đức Giám-quản

ngày 29 Juin, định như vậy:
10 ông nghị-viên quản hạt tây sê,
thêm 5 ông nghị đi dự khuyết
là khi nào mấy ông nghị chánh đi
dự hội không được, thì có mấy
ông nghị phụ đi dự thế.

10 ông nghị viên quản hạt Annam,
sẽ thêm 5 ông nghị dự khuyết
từ ngày này đây, có từ đầu tháng
Septembre tới, quan Toàn quyền
sẽ mời cử tri Annam và tây tuyên-
lựa 11 ông nghị dự-khuyết và một
ông nghị viên phiệt tây tây thế cho
ông Hô-văn.

Hội đồng, mấy ông nghị tây đi
vắng thì có người thế, những người
thế ấy, do quan Thống-dốc lựa. Còn
mấy ông nghị Annam thì không có
ai thế

Mạo-cửu hay là mạo-cử

Ông Đào-Công của bốn báo đã
viết sai về ngày sanh của Đức-
Khang-Tử ở số báo 105. Số sau ông
có đính chánh lại, nhưng cũng chưa
được đúng.

Nhờ ông Tân-Việt bên Thần-Chung
phổ-chánh giùm, chúng tôi xin cảm
ơn quý đồng nghiệp và xin chịu lỗi
mạo-cửu hay là mạo-cử.

Xin ông Tân-Việt bớt giùm ông
Đào-việt-Tuần Thần-Chung coi phải
dùng chữ nào, chữ Diệp-tiên-sinh đã
dùng 2 chữ mạo-cửu, còn chúng tôi
lại dùng 2 chữ mạo-cử, nghĩa là
chịu lỗi. Chẳng hay Diệp-tiên-sinh
còn nhớ hai chữ mạo-cử ở đâu và
dùng 2 chữ nào mới đúng???

Nữ-Giới Tòng-Thơ định bản

Nữ-Giới Tòng-Thơ đương sắp
đặt để lập nhà in nên phải tạm
định bản bốn tháng, xin các bạn
độc-giả của Nữ-Giới bớt cho.
Khi Nữ-Giới lập nhà in rồi không
những in Tòng-Thơ như thường,
lại in thêm rất nhiều các thứ
sách về khoa học cần ích cho
Nữ-giới nhà.

Thời cuộc nước Tàu

Thất-dộ Diêm-tích-Son đối
với thời cuộc

Điền tin Bắc kinh ngày 6 Juillet 1929.

Hôm 3 Juillet, Tướng-giới-lịch
lên Bắc-kinh, có hội-diện với Diêm-
tích-Son trong 4 giờ, hai bên chưa
vấn án cần. Tướng tỏ đầu niềm nở
Diêm và nhất định lưu Diêm ở lại
động coi quân-vụ trên ba tỉnh Tây-
bắc; nhưng Diêm cố từ, một bài
xin xuất dương với Phòng-ngoc-
Tướng.

Tướng nói: Nếu đại huynh không
ở lại giúp cho Chánh-phủ, thì
tôi còn diễn cho các đại-biểu và
Chánh-phủ hay, sẽ lấy lẽ công mà
lưu đại-nhơn lại, hay là triệt lộ
không cho đại-nhơn đi, lúc bấy giờ
đại-nhơn mới nghĩ sao?

Ngày mai, Diêm lại sang Thái-
nguyên hội diện với Phòng »

Ngày 6 Juillet, Diêm lại tiếp một
bức thư của Trương giới sang nữa.
Trong thư đại-y nói rằng: Tôi sắp
trở về Nam-kinh, nên với vàng viết
một bức thư cuối cùng này gửi cho
đại-nhơn.

Từ ngày chúng ta cùng nhau đeo
đuôi giữa chốn can-quá, đã thế
đồng-tâm, hiệp lực, rần giúp cho
việc cách mạng được thành công,
nay cuộc bắc phạt đã yên, phải quở-
hệ cũng bực, còn Phòng cũng đã ăn
nổi biết lỗi, thế là đại cuộc sắp
hoàn-thành; là thì đại-nhơn phải
cứng tôi một phen nữa, lo sắp đặt
mọi việc đến đó xong xuôi, lúc bấy
giờ đại-nhơn cũng tới đầu xuất
dương một lượt; cũng không muộn
gì.

Còn bây giờ đây, quốc-dân đang
sôi nổi dư luận, họ mới nói vụ cho
đại-nhơn là người cộng sự với Phòng-
nên không nên rời chúng ra được.
Chỗ đó chỉ có người đồng chí như
tôi mới rõ thấu cái lòng đại-nhơn
là cốt muốn điều-hòa đôi bên, nên
mời gả Phòng động khu-ên-
giải. Chỉ như kẻ khác họ thấy như
vậy, chỉ cho khối họ dễ lòng hoài
nghĩ. Nay đại-nhơn đã không chịu
ở lại giúp sức cùng chúng tôi, lại
còn theo Phòng xuất dương nữa.

Đại-nhơn thử nghĩ coi: thối là công-
nghĩa và tư-tình, hai bên đều không
hợp bên nào cả. Huống chỉ đại-nhơn
là người của đảng-bộ tin nhiệm-lâu
nay, lại là một vị đức-vọng trung-
thành, đáng làm gương cho kẻ khác.
Điều ấy có phải lớn danh-bí cho
đại-nhơn, xin đại-nhơn hãy tái-tâm
ngồi lại.

Dưới bức thư có ký luôn cả tên
Hồ-Hàn-Dân, Đàm-diên-Khải, Đới-
quí-Bào, Trương-kế nữa.

Chưa rõ Diêm tiếp được bức thư

Xin hoàn lại số báo sau

Số báo rồi, bốn-báo có hứa đáng
tiếp vụ tranh danh 30 mẫu đất dưới
Hạch-giá, nhưng kỳ này bài vở đã
nhiều quá, nên xin hoàn lại số báo
sau số thuật lập.

B. B.

Diêm có đối ý lại không, chờ xem
tin tức lâu nay, thì Diêm tuy vào
giữ thái-dộ trung-lập, chứ có ý bảo
bỏ cho Phòng nhiều hơn; rên sự
Diêm xuất dương, Diêm đã định
ước với Phòng từ tháng trước kia,
chưa chắc Chánh-phủ và Tướng-có
khuyến giải Diêm đối ý được bằng?
Nếu Diêm mà xuất dương, thì thế
nào trong nước cũng còn có phải
khắc nổi lên phần không coi Chánh
phủ Trung-vương nữa.

T.

Xiếc Trung-huê

diễn tại góc đại lộ Gallieni và Kitchner

(Nơi đám đất trống gần hảng Ba-de)

Khởi diễn bữa 3 Juillet 1929, mỗi đêm 9 giờ khai
diễn

Thứ bảy và chúa nhật có hát ban ngày, 3 giờ
chiều khai diễn.

GIA CHỖ NGỒI

Phòng riêng 4 chỗ ngồi 10\$, mỗi chỗ ngồi 5\$, siêu
hạng 4\$, thượng hạng 3\$, nhứt hạng 2\$, nhì hạng 1\$,
hạng chót (ngồi giăng 0 \$ 50)

Mỗi đêm, lúc vắng hát có một chuyến xe lửa diễn
riêng, xe ngừng trước cửa rạp, giầy xe lửa diễn có
bán tại rạp.

CÂY BÀ-TON CỦA VĂN-SĨ QUHƯ

I. — Sắc mạng tương do

Có một cái họa mà mình mang thì chẳng ai nói tới nghiệp mà người mang thì khi biết sự, song cái họa ấy đeo đuổi theo người trọn đời. Được một điều dễ chịu cho nhơn loại, là nó truyền nhiễm cho một thể, ông bà cha mẹ truyền cho con cháu, nhưng không chắc mọi nhà đều nhận được truyền cho từ đời.

Đầu sao nó cũng là một tảng đá trên đường đời, chẳng phải một tảng đá mà mình gặp giữa đường.

Nó thật là một tảng đá lớn đeo vào thân thể mình một thứ phước kỳ-khởi, tiêu nhơn ganh ghét, một cái ăn huê trời đất ban cho vài người dễ dãi họ cho đến đến, là một cái khiêu khích làm cho thiên hạ tưởng mấy người đó ngu độn.

Đó biết cái họa ấy, tảng đá ấy, thứ phước kỳ, ăn huê ấy, khiêu khích ấy, là gì đó?

Nếu trả lời rằng đó là cái Sắc lịch của đời ông con trai thì thoát nghe ai cũng không tin, nhưng sau khi nghe dẫn giải rành rẽ rồi

thì vị tình gặt đầu, phê một câu: Có lẽ lắm. Vậy xin rành dẫn giải ra đây để độc-giả vị tình gặt đầu một vài cái.

Đời ông con trai mà lịch sự thì lợi nhiều mà lợi ít. Nói lịch sự không phải là nói gương mặt dễ coi.

Đời ông có gương mặt dễ coi, nếu làm quan làm lính, mặc sắc phục, cũng vui sướng trong lòng một đôi chút.

Đời ông gương mặt dễ coi, nếu chơi trò-hào, đá banh, đánh tennis, đấu võ, ra giữa công-chúng, cũng được nhiều tiếng về tay bạn người vô duyên.

Đời ông gương mặt dễ coi, nếu làm kép hát, đóng vai văn-pháp, có lẽ khán giả ưa nhìn hơn mấy câu da đen mặt nám.

Tuy vậy và thế chụp hình có ý muốn họa hình mấy người đơn-

ông có gương mặt dễ coi hơn là mấy câu một rở.

Bởi vậy cho nên, đời ông con trai có gương mặt dễ coi còn được chài đỉnh bành phúc, còn có hi vọng sung sướng trên đời.

Nhưng đời ông con trai mà lịch sự như Phan-An, Tống-Ngọc, như người mà lịch sự trai, trọn đời phải cực lòng cực trí. Đến mấy nhà có con gái chưa chồng, đến mấy nhà có vợ còn nhỏ, họ muốn sống với ông như vậy. Lại còn phải có mấy bà hôn nhân mới tuổi mà có con muốn kiếm con nuôi hay là em nuôi.

Tại vậy, mấy người đời ông con trai mà lịch sự chưa chắc có duyên kết hôn, mà thường là kẻ dâm dục quí. Chẳng biết ở nước khác thì sao, chứ còn ở nước Nam ta, ở Saigon ta, thường nghe câu: liêu nhơn sắc, hữu ác đức.

Đời này, có duyên và có một vài thứ khác, còn hơn là lịch sự trai.

Vậy thì lịch sự trai là vô phước. Tôi xin thuật chuyện một anh chàng lịch sự trai để chứng rằng câu nói này rất đúng với sự thật.

Thuở xưa kia có một chàng trẻ tuổi gương mặt lịch sự lắm mà lúc nào cũng buồn rầu. Anh ta không hề minh lịch sự trai là một điều vui sướng vì anh ta đã trí khôn mà biết rằng đó là một cái mầm tai họa. Tuy anh ta còn ít tuổi, nhưng có tánh hay suy nghĩ. Anh ta biết việc đời, biết rồi trong lòng sanh ra tánh chán nản và thất chí. Người lớn tuổi mà chán đời thì không hề trông chờ mấy vì chán rồi nằm có một xô cũng như kẻ vượt biển đã thêm rồi trở về quê xưa đất cũ đường phân, đó là một bài học triết-lý. Nhưng mới hai mươi tuổi đầu mà đã biết mình không có hy vọng mấy chút thì khổ tâm lắm thay.

Người đi đường mà đã gần đến nơi đến chốn, trộm cướp có đoạt hành lý cũng không ngại chi vì lên bạc gần cạn túi, quần áo gần rách tang rạch nát, vật thực chẳng còn mấy chút. Mất đi cũng chẳng đáng tiếc. Gần đến chỗ an nghỉ rồi cần gì hành lý nữa? Chờ còn người mới khởi sự lên đường hay là người mới đi được nửa đường mà bị mất hành lý, mất áo quần che thân, mất giày chày tay, thì thiệt là khổ. Biết mình đi đường kém chừng nào, nhưng cũng phải đi, nếu chẳng gặp may, có lẽ phải nằm dưới mương lộ đặng lạnh chết đi cho rảnh.

Có người mới hai mươi tuổi đã đau bệnh như một, mỗi ngày, như một tay nhứt chơn, có người mới 20 tuổi đã thọ đời, hai thứ người đó cũng khổ não như nhau.

(Còn nữa)

Nghị-viên quân-hạt hội nghị
Buổi nhóm chiều thứ ba 9-7-29

Hội đồng định hoãn các vụ xin kiến nghị về đất đai và sau, khởi sự bàn về chỉ tiêu và công việc tạo tác.

Hàng dệt tơ Tân-Châu

Trước buổi nói chuyện chuyên y việc xuất tiền về hàng dệt tơ Tân-Châu. Chánh-phủ hay theo thời quan xai tiền công nhơn trước rồi mới trình nghị viên thì đã đi ra rồi, nghị viên phải ép lòng chờ đợi, nhưng cũng phần nào và xai Chánh-phủ hứa chắc sau này không làm như vậy nữa.

Đường Rạch-giá

Bây giờ bàn chuyện đường sá. Hàng dệt nói chuyện công việc năm 1927 chưa làm xong, phải đem qua chương trình năm 1928.

Xưa nay có sẵn sọc đường sá miền Đông Nam-kỳ, mà những đường ấy nhiều khi chỉ để cho mấy sọc sọc chưa trồng cây bắt đất hẳn, được thông thương với Saigon, chứ còn mấy tỉnh miền Tây là miền giàu có như trong xứ thì đường như thế ở ghê lạnh.

Ông Nguyễn-tên-Dược đứng dậy xin nhắc cho xong con đường Long-xuân Rạch-giá. Ông Lê-quang-Liêm dứt lời xin Chánh-phủ xuống lịch ta bỏ con đường Cantho. Rạch-giá. Quan Thống-Độc cũng đồng ý với hai vị nghị viên, nhưng nghị không biết lấy tiền đâu mà làm xong con đường Long-xuân Rạch-giá, còn đường Cantho. Rạch-giá thì thuộc về địa hạt. Ông Bảy cái rằng tỉnh Rạch-giá chỉ 80 ngàn thước đường phải sá sọc xe đi được mà thôi, nếu hội đồng địa hạt chịu xuất tiền thì đường đó được tốt đẹp lắm rồi. Quan Thống-Độc nói tiền đã có sẵn, nhưng chậm là tại sá Táo tác không đủ vật liệu, đã nói không phải trên trời rơi xuống, cũng phải đào, phải đắp nó ra mới mới dùng được. Nhờ ông Bảy công chúng mới biết sá Táo tác chậm đến đâu, bởi một cái đố câu mà phải hai năm trời Ông Dược công biểu đồng tình với ông Bảy mà phần nào sá Táo tác chậm chạp quá.

Thuế phụ trội

Nhơn nói chuyện đường sá, ông Ng-phan Long xin quan Giám-đốc sá Táo tác cho hội đồng biết năm ngoài bữa mở đường ra vào và vụ xai trội hơn 40 muôn đồng trong việc đặt mới con đường, bây giờ cái ăn kết kỳ kết quả ra làm sao. Ấy là chuyện quan kỳ sa Bourgoin tự ý chuyển đổi con đường, trước phóng đi rồi, sau thành quanh quẹo, cho nên tốn thêm 40 muôn đồng. Theo pháp, các quan kỳ sa xai trội 2 muôn thì phải sá phạt, vụ này 40 muôn đồng chẳng phải là một số tiền nhỏ mọn. Quan Thống-Độc trả lời rằng ông Bourgoin không được làm việc tại Nam-kỳ nữa.

Tiền cơm học-trò trường Sư-phạm

Đến vấn đề này, ông Bùi-quang-Chiến cho hội đồng hay rằng trường Sư-phạm dời từ cơm của học trò mất quá. Bởi cái một ngày thiệt là mất quá. Có một bên phải viên phải bán việc ấy, nhưng không bao giờ nhóm. Chánh-phủ hứa chắc gần phải viên kỳ về nhóm.

Nhiều kỳ-sự quí

Nói chuyện người giúp việc sá Táo-Tác không đủ dùng, ông Ng-phan Long chỉ rằng tương nhiều binh lính, bác trên nhiều-kỳ sa mà hàng dưới ít người giúp việc.

Ngựa đua và kéo xe

Hội đồng phần nào Chánh-phủ chỉ lo tuyển giống ngựa đua, chứ còn ngựa kéo xe là thứ ngựa đặc dụng hơn thì chẳng ai nói đến. Vì nói qua đến sự nhơn nông cần dùng thứ vật, ông Dược bàn đến vấn đề trâu bò bị bệnh tại và xin thêm thứ y. Ông Bảy xin cần xuất cảng trâu bò Nam-kỳ. Ông Bền xin bắt trâu bò phải làm dấu và lắp bộ cho hẳn hoi, để cho khỏi bị trộm bắt mất và chủ trâu có trâu chết không thất vọng.

Quan Thống-Độc trả lời cho mấy vị kỳ. Ngài nói năm nay trâu chết nhiều là vì trời nắng gắt quá, trâu thiếu nước uống, bây giờ cần phải tìm cách để cứu các con ngựa cấp nước ngọt cho các trâu. Ngài hứa sẽ liệu cách thêm thứ y. Còn ý kiến của ông Bền về bộ trâu thì ngài tưởng chuyện đó khó lắm, việc cả ngàn trâu trị cũng không hiệu nghiệm chi mấy. Ngài nói với ông Bảy rằng ngài sẽ thương lượng với quan Toàn-quyền đồng cam xuất cảng trâu bò.

Về xe hơi

Chánh-phủ tính lập lệ thầu kỳ các xe hơi qua đó từ 12 giờ khuya đến 6 giờ sáng một số tiền bằng hai sá thuế ban ngày. Nghị viên định cứ để y như cũ. Vấn đề này đã qua kỳ nhóm sau sá ban, chừng đó sẽ tính thầu tiền tùy hạng đó. Hai vị nghị viên Pháp nói rằng về motor và cách mua dầu sá có thể làm cho đỡ tốn.

Rồi bàn qua thuế xe hơi. Hội đồng định buộc chủ xe hơi khi bán xe phải cho biết tên người mua và đặt cái cái màu xám. Về cái cái này cần phải hỏi ý kiến hội Nam-kỳ Điện-sa chủ-nhơn (Automobile Club).

Thuế phụ trội

Quan Thống-Độc xin hội đồng quyết định để y thuế phụ trội như năm nay, đồng sá dự toán không phải sửa đổi giữa kỳ nhóm.

Phái viên Phóng Thương-mại đã ngó lơ giữa bàn ủy-viên xem xét sá chỉ tiêu rằng cứ trị của hai vị kỳ này quyền phân kháng kịch liệt việc dự thuế phụ trội, bởi vì buôn bán đường sá và còn lâu mới thành vượng được.

Ảnh cụ Bùi-quang-Chiến

Ông Bùi-quang-Chiến đóng đây nói như vậy:

Thay mặt cho dân Annam cử tôi vào nghị viên và thay mặt cho hội nghị nghị viên Annam cử một tại đây, tôi xin tỏ lòng năm nay dân

Annam không có thể nào chịu nổi nhà nước thêm thuế, đã thêm thuế cho mấy cũng vậy. Các ngài đều biết, và tướng quan Thống-Độc cũng rõ năm nay cũng như năm ngoài mùa màng thất lắm.

Năm ngoài tôi có dịp nói chuyện với quan Thống-Độc de la Brosse và bày cho ngài cách bồi các nhà Ngân-bank cho biết tình hình mùa màng trong xứ, sá tiền nhà nông đòi vay đối với sá mấy năm trước khác xa nhiều lắm.

Năm nay, rồi đây cũng chẳng khác nào năm ngoài.

Lúc chúng tôi đi lục tình dạng lo cuộc tuyển cử vừa rồi thì cứ trị trách chúng tôi sao ưng thuận cho chánh phủ đặt thuế phụ trội năm 1929.

Chúng tôi ưng thuận là vì cần phải có tiền để chi dụng các khoản cần yếu: giáo huấn, y tế, tạo tác. Mà để chi dùng không lợi được tại dân trong đồng ruộng.

Vì vậy mà tôi phải khấn khoản yêu cầu Chánh-phủ phải làm sao cho khỏi đặt thuế phụ trội vào sá dự toán năm 1930.

Tướng không thuận theo dân tâm chẳng phải là thượng sách vậy.

Ảnh cụ Lê-quang-Liêm dứt lời

Kể đó, ông Lê-quang-Liêm dứt lời nói thêm mấy câu như vậy:

Thưa quý ngài, Bận đồng sự với tôi là ông Bùi-quang-Chiến vừa mới viện mấy lẽ ra để xin Chánh-phủ phải làm sao mà lập sá chỉ tiêu cho khỏi thuế phụ trội, tôi tưởng nên nói thêm vài câu chỉ dẫn rằng nếu Chánh-phủ thiệt lòng muốn thì có thể bỏ thuế phụ trội.

Thiệt vậy, năm ngoài, Chánh-phủ ban đầu trình giữa hội đồng một quyền sá dự toán, thầu xuất 21,077,395 \$, trong sá đó kể luôn 2,300,000 đồng học thuế mới.

Nghị viên quân hạt nhất định không ưng thuận đặt thuế mới, Chánh-phủ liền bớt sá dự toán xuống đến sá 18,777,855 \$. Kết cuộc nghị viên quân hạt đầu phiếu ưng thuận đặt thuế phụ trội mười phần trăm, khoản phụ trội làm cho công nhơn thêm được 943,364 \$ thì sá dự toán nhất định bên thầu bên xuất thiệt sá là 19,722,223 \$.

Chánh-phủ vừa mới mới nghị viên quân hạt vừa mới thêm sá sá thầu một sá bạc 2,355,000 \$ trong sá đó 850,000 \$ là tiền thầu được trội hơn sá phóng định (135,000 \$ về thuế định, 422,000 \$ về thuế điền 179,000 đồng về thuế sanh ý, 56,000 đồng về thuế đồng loại, 10,000 đồng về đất nhà nước, 10,000 đồng về tiền các sắc thuế vật.)

Ta nên để ý đến là, chẳng có phụ trội mười phần trăm, sá thầu phóng định cho năm 1929 đã cao hơn sá

NÓI VỀ CẠI MATCH

« Giadinth-Thudamot »

Khẩu giả đi coi rất đông. Trên Thudamot mấy vị mộ thủ-thảo xuất coi cũng nhiều. Tức vì cuộc chơi không đồng trọng, là vì M. Michel hội Thudamot, đứng coi ở ngoài cử là lối chơi, nói rằng Giám cuộc là M. Thum không đồng bình, lại còn thêm nhiều người Thudamot khác cũng tiếp theo là bắt om sòm làm cho cuộc chơi, 2 bên đá không đồng tình tào.

Cái phần sự người giám cuộc rất khó khăn, như là trong mấy cái match lớn.

Về lối đá banh: như có chỗ bắt bình cho hội nào, thì duy có một mình người Capitaine chỉ lý có quyền hỏi Giám cuộc mà thôi, như Giám cuộc nói không xuôi, tại do nơi Commisston cử xử. Tưởng khi Annam mình người trong hội cũng người thượng coi đá banh đều rõ cái luật này hết.

Còn nên bốn phần khán giả thì phải biết coi, biết xét, chứ không phải coi đá banh mà là om sòm làm rộn trí cho người Giám cuộc cũng là chuyện tương trọng sá. Đã có muốn bình hội mình nữa cũng chẳng nên la om sòm coi ra bắt nhá quá.

Nói ngay ra và xem cách đá của 2 bên, thì ai biết coi đá banh thì đều thấy rõ rằng Thudamot làm sao mà thắng hội Giadinth, thế nào cũng phải thua 1, 2 bên là giới làm. Song công chúng muốn coi là coi Thudamot có ráng hơn mấy hội kia không.

Đầu coi thua mà đá coi vừa con mắt công đáng cái công đi coi.

Cái này hội Thudamot (thành An không hội Giadinth, thua 2 bên tại mấy người hội Thudamot đều cho là Giám cuộc không công bình, 2 goal đều nói họ-ju hết. Mãng nửa giờ đầu thì M. Michel xuất chiến tướng Thudamot bỏ đứng đá nửa, đi về, nói rằng: giờ gi nửa, ăn sao được, đá làm gì. Các chiến tướng hội Thudamot đều nghe lời M. Michel hết, bỏ không đá ra.

Hội Thudamot xuống có đủ mặt President và nhiều người lớn trong hội mà làm sao đánh được M. Michel bình công bình.

Như có bình vực hội mình đi nữa công không là để cho quíple bỏ nửa chừng, phải để đá cho mạng cuộc mới là phải cách chơi thủ-thảo.

Cuộc đá banh tuy là tranh ăn thua với nháp, song không nên bỏ tư cách thủ-thảo nghĩa là đầu ăn hay là thua cũng chơi cho hoà nhã, đá cho mạng cuộc ấy là giữ cách lịch sự đối với khán giả kỳ dư mới bắt khi có việc ruồi ro lớn mới nghĩ đá. Hội Thudamot còn làm cách ấy nữa, thì sau đây chắc công chúng hết ưa đó.

Mà xét ra cho kỳ mỗi khi Thudamot xuống chơi, hồ có M. Michel thì đều có sanh chuyện chẳng tốt luôn luôn.

Xin khá sửa vậy.

Còn phần tôi thì tôi không bình phẩm Giám cuộc, vì ai cũng biết M. Thum là người thủ nào trong làng thủ-thảo.

H. M. C.

Một cuộc đua chạy bộ

rất lớn của hãng Cô-nhê-con Ngựa và nhà buôn Nguyễn-văn-Trần lập

Trong bốn hạng chạy bộ, từ ngày mở sá đăng tên tới nay mới một tuần là mà có trên 500 người dự cuộc đua. Nếu vậy cuộc đua chạy bộ lớn lao này, đồng công chúng hoan nghinh lắm. Cho đến Chim và Gáo là hai tay mùa vọt có danh của Annam cũng hẳn hai đăng tên trước hết, theo hạng thủ-thảo (catégorie des sportifs). Nghe nói Chim và Gáo lập được thiệt hẳn hoi, quyết tranh giải nhất với Bình Danh có nhiều người lấy làm lạ bởi Chim-Gáo sao không lo lập được là-nội động có đi tranh vô địch xứ Malesie chạy bộ làm chỉ cho mất ngày giờ, lao lực, vô ích.

Chim-Gáo trả lời rằng chúng tôi cần rèn cốp giò cho thiệt mạnh; mà đó mà chúng tôi tranh tài kỳ rồi cùng Hooi-Hye, tay chúng tôi chưa mới, mà hai cốp giò muốn rủng. Thiệt quí như vậy, trong các môn thể-thảo, có môn chạy bộ là hữu ích hơn hết. Hồi người đánh võ, đá banh, bắt đến nhà buôn Nguyễn-văn-Trần mà đăng tên cho mau, vì còn có một bữa nữa thì khóa sá đăng tên nữa không được.

Số báo tới sẽ nói rõ ngày nào phát dossier và chỉ đường chạy và mức ăn thua. Nền mua bạc, xem cho rõ kéo lộn đường.

TENNIS

Lời nhán hỏi ông Triệu-văn-Yên

Chứng nào mới có một trận độc chiến « Chim-Gáo ».

Ái là người mới có coi độ Chim thắng Paul Kong vô địch Shanghai, hôm thứ bảy tuần rồi tại Cercle này.

PHẢI DỪNG NHỮNG XE HƠI

Những người ưa bốn máy 12 mã-lực HOTCHKISS

1 lít 500 BUGATTI

Những người ưa sáu máy 17 mã-lực HOTCHKISS

10 mã-lực DONNET

Những người ưa tám máy 3 lít BUGATTI

Những người ưa thể-thảo 2 lít BUGATTI

2 lít 300 BUGATTI

Có bán tại:

Hàng JEAN COMTE

34, BOULEVARD-NORODOM - SAIGON

Ai muốn vay bạc

Từ năm n.ân đến năm ngàn đồng bạc, hoặc treo nhà, ruộng, đất hoặc vật ký tên thì xin do nơi:

Ông NGUYEN-KHAC-TRUONG Số 82 đường Bonnard Saigon.

Vì có kỳ nên tôi xin thay mặt cho hội nghị nghị viên Annam mà lập đi lập lại rằng sá dự toán năm 1930 nên lập và trình sá nghị viên kỳ nhóm thường niên tới đây, chẳng có thuế phụ trội, là thứ thuế cũ ông tôi trước kia chỉ ưng thuận tạm thời và cho một năm 1929 mà thôi.

đều nhận rằng « Chim » ngày nay

khác xa « Chim » cách hai tháng trước nhiều. Từ khi « Chim » bị Khẩu-phí-Hải (Khoo booi Hye) đi xô càn tới nay, Chim tức mình xin vô làm Quên-ly cho Cercle sportif Annamite, đồng rãnh ngày giờ tập dượt mỗi ngày; nên Chim tức phát một cách đi thường, tài lực đều trở lại như cũ, không kém lúc nhỏ còn ở Vĩnh Châu (Ba-lien) chút nào. Mãng cuộc mùa vọt Chim, P. Kong tới miền tại Chim, tới mới đi theo Chim nói chuyện với Chim trở lại miền phát đồng hồ. Tôi hỏi Chim. Tôi nghe người ta nói anh không muốn tranh tài cùng « Gáo » phải không?

— Không phải tôi không muốn mà thấy nghĩ coi, lúc tôi mắc làm việc bông tó chết, có khi nửa tháng, ba tuần lễ không cầm tới cây-vợt một lần mà biểu tôi tranh với lui là tranh làm sao? Tôi công biết bề bề rằng thì mạng mạng tự nhiên; tuy vậy chờ tới có ngày giờ dượt đồng đồng cũng khó bằng tôi. Mà anh cần đừng dượt bao lâu nữa.

— Hôm rày nhờ ông Yên đem tôi về C. S. A. cũng gần tới tháng tôi dượt mỗi ngày, bây giờ bắt kỳ ngày nào. Tôi sẵn lòng tỷ-thí với Gáo luôn. Tôi xin làm sá một đầu là cho tôi đánh 5 sets (5 bên) như bên tay mới về chắt ai hơn ai thua.

— Thời được để tôi trao lời lại dùm cho.

Đó là câu chuyện M. Chim với tôi lúc mới ra cuộc mùa vọt hôm thứ bảy tuần rồi vậy mà ông Yên chủ hội C. S. A. ông Ngòi chủ hội Cercle sportif Annamite Sadec và Monsieur Gáo nghĩ sao?

THÁI-BÌNH.

Đĩa hát

Anh khỏa và kể chuyện nha phiến,

ĐÀ LẠI

Xin mới quí ông dọn trước, lại lấy kéo h. t.

ĐỒNH-LIÊN

91, 93 rue d'Espagne Saigon.

The 36 cho.
BUI QUANG DAI.
Cantonese Boon an ville.

Hỡi loài hươu —————
mầy ngàn cân
 Áo mưa tốt thiết tốt mà
 giả lại rẻ nữa.
 Có kiểu áo cho đơn bà,
 cò-nhung.
NGUYỄN VĂN-TRÂN
 36-38, Bđ Bonnard - Saigon
 Telephone 4-175

CỬA HÀNG DỆT
P. Lê-phát-Vinh
Quai de Belgique — Cankho
Téléphone n° 467
Lành, Nhiều, Tussor
hàng màu
Tốt, rẻ, màu chẳng khi
nào phai.

Vì nào muốn có ruộng, vườn, hoặc nhà, phố, v. v. mà vay
bạo, xin viết thư cho tôi mà thương nghị.

Cách cho vay đó lắm, cho trả phân kỳ nhiều năm. (Nghĩa là
như gộp tiền vậy) Lợi tức một phần mà thôi; còn cáo số tiền
người vay phải chịu.

Tại chỗ mua giùm hay là bán giùm, ruộng, vườn, nhà,
phố, v. v. nên tôi sẵn có người chửa mua, và người chửa bán
luôn luôn. Hồ viết thư cho tôi thì được miễn ngay.

Tại GARAGE HOVAN SADEC có làm hàng rào sắt,
sường nhà sắt lợp thiếc. Đóng Camot sửa và bán đèn điện cho nhà
riêng, sơn bình hơi (accumulateur), Sửa các thứ máy, máy cày
đồ hiệu.

Sơn xe-hat-tuyết điện (sơn màu khác-lục).

Thơ thiên nghệ — Giá rẻ — Lâm mau

N° 88, rue Legrand de la 1re raye
DAKAO SAIGON
Téléphone N° 970

Hàng "ư-Hữu" sửa xe hơi đủ các thứ máy.

Lốp mui, máy bơm, đèn bơm, màn Sơn xe đỏ nâu, đồng "hàng xe Sơn đỏ". Bán đủ phụ tùng.

Công việc làm mau và kỹ lưỡng. Giá rẻ. Thụ máy thiết kế.

Hàng loại trước đây chất lượng và day học máy. 1 năm sửa đến thì đậu có bằng cấp.

Xin đóng bao chiều có.

NGUYỄN ĐÌNH THỊ,
DƯƠNG-VĂN-NHON
và Công-ty.

Lời rao cho máy vẽ chữ nhà máy ở Namphố.

Máy này có lưà xay ra gạo trắng muốn bán ngay cho từ hay là muốn hỏi giá cả cho khỏi lầm lẫn xin gõ thây là đến nhà tôi mà thương nghị.

Lập nhà máy đã hơn 3 năm tôi biết rõ cách buôn bán lúa gạo và giao thiệp với nhiều hãng lớn ở Saigon.

Tôi muốn làm việc hữu ích cho quê nhà là mua giùm gạo thóc giá rẻ cho dân, và chỉ giá 5 gum cho người bị khước trả gạo. Quý ngài xong hỏi tôi bao nhiêu lúa tôi mua hỏi.

A' muốn mua gạo, tôi có bán.

NGUYỄN BÀ TƯỜNG
chủ nhà máy *Duy Thành*
183, Quai rue Jacques
Cholon.

Xin giới thiệu hiệu thuốc Annam Từ-nghĩa I. Ôn có đủ thứ thuốc trị bệnh người lớn trẻ con, hay nội tiêng, hay nhưn là thuốc lậu, tiêm là đỡ uống bệnh nê githi thảo và bảo lựu cũng mạnh giữ nọc, sanh con mà h. n. e, thiên hạ hoan-nginh lắm và tống cho là ĐÔNG VUA THUỐC I LẬU. Thuốc trừ & phiến b. v. là lăm, trước b. i. h.út nọc trước rồi bắt như lệ thường, cái độ & phiến tiêu tan lần lần thấy ngắn & phiến không muốn bắt nữa. 5 ngày thì thôi giữ được, không còn phết gì hết vì bôi uống thuốc mà không cần bắt nữa mỗi ve 1 p. 00.; thuốc lậu 1p.00 & 1p.50, Mm-la 2p.00.; gửi 0,10 có lấy catalogue.

Thơ để cho M. ĐINH-THÀNH-SONG.
Pharmacien de CÂI-NHUM (Poite).

[illegible]

Lột rào cho mấy vị chủ nhà máy ở Namphố

Mấy ngày có lửa xáy ra gạo trắng muốn bán ngay cho tôi hay là mi đi hỏi giặc chà cho khỏi làm uổng công thì bây là đến nhà tôi mà thương rạch.

Lập nhà máy đã hơn 3 năm tôi hiểu rõ cách buôn bán lúa gạo và giao thiệp với nhiều hãng lớn ở Saigon.

Tôi muốn làm việc bù lại cha cho tôi nghĩ là mua giặc gạo theo giá chợ, chẵn, và chỉ giá g. ừn cho tôi đi khách trả g. 1. Giá gạo xáy xong bỏ vào bao rồi gửi lên tôi mua bán.

A' muốn mua bao, tôi có bán.

NGUYỄN BA TƯỜNG
chủ nhà máy Dục Thành
183, Quai des Jonques
Cholon.

HÌNH RƠI LON			
Có 30×40 màu đen	7 00	8 50	8 00
màu nâu không phai	9 00	12 00	9 50
50×60 màu đen	12 00	16 00	15 00
màu nâu không phai	57 00	21 00	17 00
60×100 màu đen	24 00	27 00	25 00
màu nâu không phai			
PHOTO KHẢNH-KY.			
64, Boulevard Benard - SAIGON.			

Y-KHOA TÂN-SI
Tân-nghiep trường Hạc-hue Paris
Chuyên trị đủ các chứng bệnh
TIẾP KHÁCH VÀ KHUAN BỆNH
12, Boulevard Gallien - CANNES
(ở trước nhà số 12)
Ông Trần là một tay quốc
thủ, xin mời đồng bào hữu
bình đến cho ông điều trị.

Trên hình Thái diều được vẽ
bầu dỏ, 1 phụ tùng vẽ ngựa, 2 vẽ
kèo, 3 đồ bả, 4 yếm cầu ngựa,
5 Cáo sơn đặt, 6 ống bơm bánh xe
lốp, cũng vẽ lên các thứ để cạo
sơn, làm tuốt vỏ hơi, hồ bóng, hồ
xam dùng may áo đệm cho lái
lốp như vậy mới đem chôn cho nó
sữa, đông, rồi các thợ
trời thì khắp sự gia đình phải
chàng

Đầy-tháp nói số 748. **Tên đầy-tháp. CRÉDITAJA Saigon.**

— Nhân lãnh tiền gửi không hạn kỳ lâu là **Compte Courant** do **chính phủ** đang học **Đông-dương** hay **ở** **Việt-nam** **lưu** **ở** **phần** **trăm** (1/7) mỗi năm.

— Nhân lãnh tiền gửi **vô số** **TIẾT-KIỆM** bằng học **Đông-Pháp** hay là tiền học **Langsa** sanh lời **đồng** **6** phần **trăm** (1/5); mỗi năm. Số này do học người **tiền** **lưu** **Hỏi** **trả** **khỏi** **phải** **cho** **hay** **trước** **và** **còn** **dự** **lưu** **Gửi** **vô** **hạn** **nhiều** **công** **nghĩa**.

— Nhân lãnh tiền gửi có hạn kỳ lâu là **Depôts Faxes**; cho lời **6** phần **trăm** (1/5); mỗi năm nếu gửi một năm trọn. Khi **hết** **năm** **xin** **rút** **trả** **trước** **hạng** **tỷ** **công** **đặt**, nhưng mà tiền lời **lãi** **4** phần **trăm** (1/5) mỗi năm cũng như **hạng** **tỷ** **vậy**.

Mua bán **ngân** **pháp** (chèques) và lãnh **gửi** **tiền** **qua** **Đại-Pháp** theo **lưu** **cho** **hay** **là** **bằng** **dây** **tháp**.

Lãnh **trả** **học** **thành** **cho** **học** **sinh** **Annam** **đương** **đại** **học** **bán** **tiền**.

— Cho **vay** **có** **ngân** **quốc** **và** **hàng** **hàng** **nhiếp** **dùng**.

— Cho **vay** **có** **ngân** **chắc** **chấn** **đứng** **bảo** **lành** **và** **có** **đủ** **bảo** **chứng** **hợp** **lệ** **th**.

— Công **tỷ** **VIỆT-NAM** **NGUYỄN-HÀNG** **lương** **lông** **chỉ** **cho** **đồng** **báo** **biết** **rủ** **và** **công** **vực** **nhà** **hàng** **hay** **là** **bằng** **buôn**.

Quí ông :

Huỳnh-dinh-Khiêm, Phó-lâm, và Ông-lưu, Danh-dự Hội-trưởng ;

Trần-trinh-Trạch, Nguyễn-dũng-hội-trưởng, Hội-đồng Hội-ngặt-từ, và Baccien.

Chủ-tên Hội-trưởng

Nguyễn-văn-Cầu, Nguyễn-dũng-bội-trưởng Chủ-nhiệm, và Saigon, Phó Hội-trưởng

Nguyễn-thị-Vân, Nguyễn-chủ và Saigon, Quận-tỷ Hành-vực